

Berimo in solennitate

gaudens p viam suā. Actu. viii. Et pphē tam audi canente. In domū dñi letantes ibimus. Deinde scđo. In domū hanc accelera. In domū hanc ppera. vbi nulla calamitas. In illā itaq; domū cui? si nos men peris r̄nder Jacob Ben. xxv. Homē loci illius dom⁹ dei. Et. xviii. eiusdez Ue re non est hic aliud nisi dom⁹ dei et porta celi. Si eius conditōes prequiris. opulē tissima est. in ps. Gloria et diuitie in do mo eius. Rursus speciosa est Ob hoc ps. Dñe dilecti decorē domus tue Porro laudibus insonat. in ps. Beati qui habitat in domo tua dñe. tc. Deniq; omnē homi nis appetitū pfecta satietate delectat. In ps. Inebriabūtur ab vbertate dom⁹ tue et torrente voluprat. tue potabis eos. Et iterum. Replebitur in bonis dom⁹ tue.

Finaliter tertio tuaz pete mansionē. tu am pete portiōem que est felix paternitas vt sc̄z mansio tua sit in domo eterne retr̄butōnis cum psal. Una p̄t̄ a dño hanc requirā vt inhabite in domo domini. tc. Portio quoq; in terrā iuuentū/ quā nos adire prospéro impturbatoq; cursu/ pres ster summus illa in domo paterfamilias domin⁹ noster Iesus xp̄s Am̄en Finis

Berimo eiusdez de omnibus sanctis.

Exultabunt sancti in gloria. letabūtur in cubilibus suis Originaliter psal. cpli. Col lecantib; sanctis et exultatib; in gloria. Quid superest (odo cissimi viri patres et fratres) nisi satagere tales habere deuotionē. vt eis intercedētibus ad eorū puenire mereamur societatem. quoniā nō habem⁹ hic ciuitatē ma nentē sed futurā in dñim. Qx si naturale est exilib⁹ a patria sua/ q; nescio quē dulcedo cūctos allicit sermonē de ea et freqn̄ter facere et cupidiua audire. nos a tali patria tales exules. nōne multo amplius id ipm agere natura stimulante cōpellimur. Suspirem⁹ igit ad celestia vt ibi nostra sint corda vbi vera sunt gaudia/ vbi cives sanctoz habitant et domestici dei/ prestonantes aduentū nostrū et ad adiutorium promptissimi/ tātūmodo nō obsurdesca mus vocātibus/ nō repellam⁹ adiutores adeamus poti⁹ illuc deuotōis pedib⁹. In terpellantes in primis te reginā celorū. te

dominā angelorū/qua aperiente pro nobis os illud benedictū/ os plenū gratia p̄ protinus orabūt sancti/ sancteq; omnes Quibus in p̄mune orātibus/ quo pacto formidabim⁹ de repulsa. Eya aduocata nostra/ illō os gloriosissimū p nobis ape ri ad orandū/ quēadmodū in hac die solennitatis et leticie nostra aperim⁹ ad testa lutandū dicentes. Ave gratia plena tc.

Exultabūt sancti in gloria/ letabūtur in cubilibus suis. Collaudaturi sanctos sanctas q; om̄s/ vt et debitū eis honor fiat a nobis/ ac vicissim sua nos intercessio adiuuet. vt demū ad imitandū eos/ sua nos exempla alacriores efficiat (Iste enī tres sunt p̄sentis institute celebritatis rōnes) propōnim⁹ verbū prophetici carminis. Exultabunt sancti in gloria letabūtur in cubilibus suis. Et quidē ipse ph̄us in expientie naturalis schola versatus/ tradit in rhetoricis q; delectatiōez om̄ia pro sequuntur. et gratia ipius delectari/ appes tunt delectari. nec semel in hāc cadit sentētiā. Ab illo min⁹ idem duas leticie v̄l de lectatōis species cōdedit Una que est stu diosorū. puram. laudabilem. tranquillā. diuturnā. Hic est illud q; ph̄ia admirabiles habet delectatōes firmitate et puritate Alterā dat que a vitiosis vitam pecudūt elegantibus inq̄ritur. et hec feda/ turpis/ inq̄eta/ breuis/ nocitura/ qualis fuit sar dinapali.

Hanc leticiarū varietatē/ los cis plurimis scripture sacra nō siluit. Letamini inquit iusti in dño/ ecce bonā letiam audi malā. In maleficijs suis letisi cantrem. Et talia sine numero posuit sacra scripture. Duo proportionabilē cubilia eadem sacra scripture cōdistinguit/ prohibēs vñ per os pauli. Non in cubilibus inq̄et et impudicicjhs. Quo plecto verbo/ lumen ecclesie. Augustinus cōuer sas est. Laudat alterā in canticis dicens In cubilibus et in hortis aromatū. Habz quippe leticia et exultatio viciosa/ probro sumvitiosumq; cubiculū. sanctavero sanctū/ quale notant verba thematis. Exultabūt sancti in gloria letabūtur in cubilibus suis. Poterat fortasse ambiguū esse de qua leticia de quib; ve cubilibo intelli geret propheta si dixisset. Exultabunt in gloria/ letabūtur in cubilibus suis. Hūc autē cum addidit sancti. om̄is scrupulus dubietatis ablatus est. quoniā sanctorū

A

non nisi sancta est gloria sancte exultationis et leticie sanctaque cubilia. **S**ed quod cubilia quibus in locis queremus aut innuenimus illa dabo quod non extra/non foris sit sanctorum gloria/sit exultatio et leticia/sed introrsus in abdito conscientie secreto Hoc sensit qui dicit Gloria nostra hec est testimoniū conscientie nostre. Nam et gloria omnium filie regis ab intus. Bonum igitur cubicule et sanctum et letum/est sanctorum conscientia/in hac exultant/in hac gloriam et letatetur tranquilla pacifruentes. Nam amo do iam dicit spiritus ut requiescat a labo ribus suis. **E**s iste quippe sanctorum cubicule mundum/est molle est quietum. Alioquin si vel sordidum esset et ferens. vel asperum et durum. vel tumultuosum ac strepidulum. neque quies in eo/neque leticia et exultatio posset inueniri/neque diceret propheta de eis Exultabunt sancti in gloria/letabitur in cubiculis suis. **H**abemus quod et quale sit sanctorum cubicule/dicere superest pro nostra eruditio/quo pacto tale in eis cubicule stratum paratum fuerit/ut et mundum esset et molle et quietum. Dicam quid contigit dum huiusmodi meditatio mea nouissime perquireret. volens et circunducens quaqua uersum sue considerationis oculos. Incidit in euāgelium presentis celebritatis. Illic septem beatitudines quasi totidē cubicularias introspexit/quarum misterio sancti dei sanctae omnes/cubilia conscientiarum parauerunt Nam si queritur unde sanctorum cubicule mundiciā habuit. in promptu videre est/quia vel beatitudo luctus sordes abluit si prefuerint/mundicordia innocētis/nullas huiusmodi sordium colluviones introire permisit/aut agglutinari. **N**e due sunt cubiculariae que appropriatione quadā familiarius obsecute sunt confessoriis et virginibus. **P**roinde sequitur. Unde in his cubiculis mollices Attendite quia mititas et misericordia tanquam doctissime ad hoc opus cubicularie. omnem impatiētē duriciē abiecerunt et mollietiam compassiōis etiā erga necatores suos inducerunt. Hoc in martyribus fuit preceptum. **D**enique quies unde compata sit si quis voluerit agnoscere/aspiciat tres reliquias beatitudines tanquam cubicularias ad hoc opus idoneas. Paupertate spiritus que spinosas recū curas abigit. Esu rem pterea et sicut iusticie que fastidio-

sum et variū semper ocium dehicit. **P**acem denique que ab omni exteriorū interiorūque strepitu cubiculū conscientie tutum reddit. **H**oc modo cubicule quietum/in apostolis in prophetis/in patriarchis utque pauperibus spiritu esurientibusque iusticiā. atque pacificis/cubiculariaque hoc est beatitudinem ternarius iste struit. **F**legit tamen negauerim quin harum beatitudinum talis exiterit sedulitas/ut et mutuo se inuarēt/et omnibus in communione sanctis inserviāret. **S**ed ira loqui per appropiatōem fas fuerit. **B**eatū igitur sancti sanctae omnes/tot beatitudinibus olim circūsepti. Beati prorsus tali subsequētiū septenario cubiculariū adornati/quatinus nulla spurcicia feterent>nulla callositate rigescerent nulla inquietudine turbaretur. ut hic in spes singulariter predicti in pace in idipm dormirent et requiescerent. et illic simulo sentirent illud prophetici carnis. Exultabunt sancti in gloria letabitur in cubiculis suis. **E**t quis dabit nobis oxyri fratres et patres. quis dabit exultare hoc est extra nos quodāmodo saltare in hac gloria/que letari in cubiculis nostris. **A**ssint uirū igī iugiter iter nos ad obsecrum nostrū septem iste cubicularie quas ex euāglio nominauimus/pauperias/miūtias/luctus/esurias/iusticie/misericordia/mundicordia/pax. **F**elix plane qui tali contubernio potuerit gloriari. Affirmo quia totus in exultatione/totus in gloria positus letabitur in cubicula conscientie sue/replebitur cor suum iubilo. et gaudium suū nemo tolleret ab eo. Quidni totus iocundus in cubiculi mundo/in cubiculi molli et placido/in cubiculi tranquillo et quieto. **N**ihil plane letius bona conscientia vel iocundius atque serenius/cum et aduerso nihil horridius mala conscientia/nihil confusius et inquietius inueniatur. Exagitatur quippe stimulis cupidinū/miseriesque modis sese rodit tepiditate. semper presumit se ua turbata conscientia. **C**elestibus qui semper vel dum tristatur furiunt. vel iuxta sapientem dum letantur insanūt. **E**nī di letam insanā/vel si melius dicāt insanā leticiā. Letatur inquis sapiens cum maleficerit et exultant in rebus pessimis. Qualis putas insanā est videre hominem de cuius morte tractatur/lascivire et gestire/immo et vincula quibus strangulatur/

III 4

Berino in solennitate

incessanter operari. Tales sunt qui iniq^utate meditatur in cubili suo. assunt omni vien non bone. ¶ Ue cubili iali. quia fets & sordiduz est. quia spinosum & asperum. quia nulla ex parte trāquillū. His hilom: inus qdem iacere sustinēt in cubili talisicut sus in volutabro luti. sicut iumenta que cōputuerunt in stercore de quibus item apud Job dicit q sub sentibus delicias computat. Qui deniq^{ue} iam sentiunt in se illō maledictū propheticū Subter te sternetur tinea. Que tinea? Tinea mordat prani desiderij. Et oportentuz rium vermes. remorsus scilicet amarissimi peccatorū. Jacet caro cū peccatore & te terrimū ferorē illecebrarū ericiuat. Jacet mūdus & duros curarū aculeos ingredit atq^{ue} mordaces desideriorū pulices multiplicat. Jacet dyabolus & horridis fantasiarū errorū emulacionū ambiguitatē spini iter turbat. ¶ Perniciosos nimirū hos dixerim cubicularios animarū quibus irrepentibus p ecclesiastica cubicula attracta est sordidissima diraq^{ue} dissensio. concilcās omnia. omnia proterens. Sed de hoc portentuoso scismate in sacris eccl^{esi} cubiculib^{us} se versante / qualis vñq^s sermo pro rei indignitate sufficer enarrare. Quanto cōsultius erat. (viri patres et fratres) quanto iustius aduocare desi in cubiculū suū in cubiculū sciētie. quod adeo coangustū et breue est (dicit sermo p pheticus) vt duos capere nequeat. Quales duos? Sponsum & adulterum. deum et mundū. ¶ Ita pergebā declamare contra vanitates et insanias falsas hominū contemnentū cubiculū proprie consciētie/hominū alibi gloriā/ alibi leticie oleū cum fatuis virginibus/ mira stoliditate querētum. Lupiebam insup specialiori descensiū/ tres orātū thalamos morales contere/ fm tres status hominū qd presenti sermoni videm⁹ interesse. Quosdam intueor incipientes & iuniores/hos appropriate monere conabar ad mundiam cubiculi sui: quod conscientiam appellamus. nam in pueris nonne debet angelica puritas effulgere? Alij sunt proficiētes & prouectiores his suadere conabar molliciem cubiculi sui quod est conscientia/ vt et mites essent nō resistentes malo. & contra crebriores illius eratis insultus per patientiam & miserationē nō eneris

D
tam segnitiem fierent molliores. Deniq^{ue} reliquos aspicio seniores et pfectos/ hos magis decet quietū tranquillūs cubiculum. vbi somno contēplatiōis in pace in id: psum dormiāt/corde in superne vīsionē spectacula vigilante. Quale est illud. Ego dormio et cor meū vigilat. ¶ Ita in quam p̄gēte meditabar. dum studiositas speculatrix aut affuit/ aut affuisse visa est que gressum oratōis nostre retrorqueret ad supernos vnde ceperamus cines regredi suadebat. multa super eoz statu/ multa super eorū felicitate leticia et exultatiōē diligenter interrogās. ¶ Dic primo inquit si leticia sanctorū. sit eorū principalis beatitudo. Principalem nō esse respōdi. sed ad beatitudinē cōsequit. que in clara dei cognitōne et fructuā eius dilectionē constat quibus positis in anima bene disposita tanq^s conuenientissimis formis/ consiungentibus anime potentias supremas cum obiecto summe cōuenienti cū omni bono/ vt leticia et exultatio consequat necesse est. Laudat igitur sanctos thema nostrum a sue felicitatis effectu/ sicut ibi Torrentevoluptatis tue potabis eos. Et ibi Adimplebis me leticia cum vultu tuo Et ibi. Intra in gaudiu domini tui. Sic et talia innumera. Ex quib^{us} prophetice seniētie cōsonis eliditur positio hominū felicitatē in voluptate nō in dei cōtemplatione ponentū. Nam etsi felicitati volūptas vellet securius dicamus iocunditas adiuncta sit/ non tamen est felicitas neq^{ue} finis noster. ¶ Dic secundo. Si licet operari dei mandata propter leticiā et delectatiōem quā omnes appetunt/ consequendā. Respondi non licere tanq^s profane vel motu principali. Esset enī persuēsa & quodāmodo symoniaca aut adulterina affectio. Secus dum deus est principalis sinis intentiōis/ et delectatio secundarius sub hoc fine. quoniā vbi vnu propter aliud/ iam non plures quodāmodo sed existimāt vnu finis. ¶ Dic tertio. Si multo plures ex hominib^{us} preponūt spis ritualibus carnales leticias. Preponunt respondi/ quoniā in gustu corrupti sunt et quia spiritualiū gustationē non satis attigerunt. ¶ Dic quarto. Si pars in omnibus sanctis leticia et exultatio. quilibet itaq^{ue} fm anselmi deduciōem/ videtur esse infinita/ dum quilibet tam gaudet

de bono alterius sicut de proprio/et ita p/
reflexiones procedēdo/resultabit gaudi/
um sine modo. Respondi delectatiōes in
sancris et finitas esse et impares. Finitas
quidēs/cut anime substantia et sua capa/
citas finite sunt. Impares vero sūt diuer/
sas mansiones/et cubiculorū hoc est con/
scientiarū dispositōes in gratia ac natu/
ra. Processus autē Anselmi/non de infi/
nitate formalis leticie locum habet, sed de
objectali vel exemplari vel occasionali.

Dic quinto. Si leticia sanctorū/ vici/
sim quandoq; vel minuitur vel augetur.
Minuit vel augetur respōdi si fiat aspe/
ctus ad leticiam ab accidentalī beatitudi/
ne consequētem/ ut de creaturarū pulcri/
tudine gaudio bonitate et in aureolarum
coronatōne. Hoc intellexit doctor nōster
Jesus dum ait. gaudium esse in celo an/
gelis dei super uno peccatore penitentiā
agente. Similiter gaudium est sanctis/
dum ex eorum imitatione dumq; ex eorū
predicatōibus vel scriptis/ad bene age/
dum cōuertimur. Ita ergo nunc et alias
dum honoramus sanctos/dū precamur/
dum libros eorum legimus/dum de eis
predicamus/ ipso ratiōnē letificamus Pro/
pterea grandis fiducia p̄statur nobis/ q;
repulsa nō patiemur dum quod maxi/
me cupiunt et quo delectantur/ perimus
oramus prosequimur. **D**ic sexto. Si
tristentur sancti compatiētes malis no/
stris/quale est illō angeli pacis amare fles/
bunt. Respondi non esse amplius in san/
cris dolorem/nō luctum/passionem qui/
dem perdiderunt/ et si non compassiōnē.
Possunt nihilomin⁹ intelligi de nostra
impietate tristari.dum gaudio illo carent
quod de nostra sanctitate sentirent. **C**

Dic septimo. Si hic super flumina bas/
bylonis in tanto tā q; in certo damnatō/
nis periculo/liceat quandoq; gloriari ex/
ultare et letari. Licit respondi sed in domi/
no cum tremore. Alioquin trepidatio si/
ne exultatōne misera/et exultatio sine tre/
more superba vanaq; reputatur. **D**ic
octavo. Si pro viatoribus damnandis
orant Respondi orant/vel quia fortassis
eos damnados nondum sciūt/vel vt mi/
nus mitiusq; damnētur. et vt compassio/
nis habere viscera se demonstrent. non/
dum enim obstinati sunt. nondum locus
deest remedij qđ diu icolesunt i tra qđiu

sedē tenz misericordia dñi super altare po/
tens iudiciū tamdiu fas est p deminādū
in terra iusticie ad misericordie curiā ap/
pellare. vbi preter humanorū morē indi/
ciorum/peccatorē absoluit accusatio pro/
pria/propriaq; saluat damnatio. Si nos
ipsos iudicarem⁹. nō ratiōnē iudicaremur.

Dic nono. Si nostras oratiōes ad san/
ctos susas ipsi semper agnoscunt. Agno/
scunt respondi. Hoc quippe ad suam glo/
riam. hoc et ad beatitudinē saltē accidē/
talem p̄tinere cognoscitur. Hoc igitur fit
vel in verbo/vel reuelante oranti ange/
lo/vel alio tali modo. **D**ic decimo. Si
tantidem valeat orare sanctū aliquē mi/
noris meriti et maioris/et vnu sicut plu/
res. et cur dictum est/ ad aliquē sanctorū
quertere. Hoc dicendū esse respōdi. Quo/
niam affectio nostra/ nostraq; deuotio/
nūc isto/nūc illo modo/ nunc ad hūc nūc
ad illum sanctū/plus et plns acceditur.
quo sit vt commodi plus habeat oratio.
Addito q; deus vult sanctos suos quosli/
bet honorari/hūc in illa/hunc in ista gra/
tiāx progaſina. Deniq; tāta charitas est
int sc̄tos vtno orāte alij sc̄lē dep̄cen̄. sed
neq; ad diuinā maiestatē/ nrā vilis indi/
gnitas presumere dū accedere/sine medio
domesticorū suorū. quox orētes/ et doctio/
res sunt et placidiores. Urger nihilomin⁹
q;sdaz ad dēū sine medio nonnūq; accede/
re. vel necessitas vehemēs nō h̄ns legē vel
charitas foras mittes timorē/nō cogitās
maiestatē. **D**ic. xi. Si p nobis orātes
sancti sp et audiunt r̄ndi. dū
perim⁹ pie hoc est p̄ utilib ad salutē pro/
nobis. et p̄seuerāt et in charitate. Secus
non oportet/ vt si perim⁹ t̄palia nocitura
aut p alijs nō se prepantib ad grām. aut
si nō sum⁹ in gratia/ v̄l si nō p̄seueram⁹ in
eadē. **D**ic. xii. Si sancti nobis orātib⁹
indulgentiā largiūntur. Largiūntur r̄ndi/
nō quidē autoritatue vt in terra summ⁹
p̄tifer/ sed iperative. excepto tamē chri/
sto summo capite nostro/ cui⁹ autoritas
principalis semp est in indulgentijs. **D**ic deciōterio. Si sancti seruētius orāt
pro illis quos in vita germanius dilere
runt/ vt pro parentibus/ et benefactori/
bus. Lui questioni par est illa. An ade/
pta simul beatitudine sancti tales inter se
magis q; extranei delectentur et exultent

Bermon factus in solemnitate

Respondeo quod gloria non tollit naturam sed perficit. Propterea nihil prohibet quin ceteris paribus illud quod utrobiusque ritur contineat veritatem / sic quod sancti pro suis amicis magis orant / et eis saluatibus cumularius gloriatitur. per eis maxime qui sine salvationi / verbo vel ex templo vel ope quamlibet causam prebuerunt / quemadmodum datus nati suos acriori odio participes insectabuntur. **Dic. xiii.** Si de pena damnatorum sancti colletatur. Lollatur respondi dum videtur vindictam. non quidem pro afflictione ut afflictio est / sed ut ipsa iusticie voluntatis diuine conformatur. Propterea nihil prohibet dicere / eos cognoscere immo visitare posse localiter / penas et gemitus stridoresque dominatorum / quibus resonantibus cuius gaudijs saluatoris fit carne amenissimum / quale canebat psalmista cum ait. Misericordia et iudicium cantabo tibi domine. O armonia vere mirabilis satis apprehensibilis / que resultat canente inferno tenore iusticie / et mollem cantum misericordie paradiso resonante. **Dic. xv.** Si leticia sanctorum et resumptio corporum augebitur. Augebit respondeo saltus extensus. sed an intensius / pleuma est ad utrumque probabile / et habet per viras causas et doctores. **Dic. xvi.** Si leticia sanctorum in suis corporibus erit per sensatorem et trinsecum propriorum obiectorum / ut quod visus delectat in lucidis et pulcris tactis in multitudinibus gustus in dulci et sapido / similitudine ceteris. Respondeo quod principalis in corporibus glorificatis leticia / ab internis conscientiarum cubiculis emanabit. Fiet quoque ex redundancia beatitudinis anime ad corpus sua leta iocunditas sua quadriplex dotatio. Porro de sensatib[us] fornicatis nullam imperfectiōnis dicentibus indigetiam / ut sunt visio et auditio / nihil prohibet illas exerceri / ut in decoris et armoniis corpus hilarescat. Secus detactu videtur et gustu / quos vel ad nutritiōem vel generatiōem ipse nature deus / vianibus ingeniauit. quoniamque imperfectiōe seclusa quod audeat determinare quodā proprios horum sensuum actus non ibidem reperiri. **Dic. xvii.** Si cubicularie animarum (sic enim beatitudines nomine sunt septem) Si preterea ancille cetere quas virtutes cardinales et theologicas dicimus / letificabunt cuiuslibet animarum in gloria. Hoc est querere si

beatitudines et virtutes omnes / in illa felicitate manebuntur. Non manebunt respondi quantum ad id quod imperfectiōem sonat per vie statu / ut quod sint moderative passionum / vel incōmodorum tolerative. vel expectative futurorum aut lucentes in speculo et enigmate. Leterum quo ad reliqua que decomitem animarum quendam opantur / illos habitus pulcherrimos remanere / sicut non est penitus improbatum. sic nec est contentio sa temeritate ponēdū. Denique quo ad tres istas questiones ultimas proportionabiliter sat sibi potest de horrenda tristitia dominatorum quod et augebitur per resumptionem corporum utrumque fetidissimorum et omni cadavere viliorum. Quodque ab intus et ab extra erunt in omni acerbissimo cruciatum genere foris devorati ab igne / et ab intus ut clibanum ignis positi. Turpis simus denique virtutum habitibus sed abutur torquebunturque. nam et vermis eorum non morietur / et superbia eorum ascendet semper / se furiosa rabie in omnipotente eriges et impungens. **Dic. xviii.** Si delectabuntur sancti in gloria dei oculis corporalibus intuendo. Respondi eos corporaliter viros foris deum in carne assumpta. quod qualiter fieri simul poterit ab omnibus miratur illi qui vel dei omnipotentia vel status illius nouam totam consistentiam / non aduentunt. Porro si vel iris multicolor / vel imago speculi videtur pariter a variis distanter. Non est inopinabile similia de corpore christi ponere in celo. quemadmodum suo modo confitemur in benedicto sacramento. Quo cunquam demum acies corporalis oculi sese conuerterit / videbitur deus omnia in omnibus oculo sane spirituali non corporali sicut deus in essentia sua non caro est sed spiritus. **Dic. xix.** Proponebat studiositas speculatrix ampliora coquerere de secretis celestibus / etiam rursum ad curiositatem / vel iniuriam vel inopportunitatem. ut **Dic. xx.** Si possit haberi leticia de patre sine filio. Si absque personis de essentiali / Si de perfecto una essentiali / vel ideali absque reliqua. Si visione quis habere posset sine delectatione / aut delectationem sine delectatione consequente. Si in acceptiōe dei libera stat principaliter beatitudinis certa iocunditas et iocunda eternitas. Si sancti se possedant cognoscunt sicut et cognoscere habent. quo pacto

in suis cubilibus ineffabili securitate le-
tant. Si deus in beatis sit eorū formalis
nō solum efficiēs vel exemplaris vel obie-
cralis leticia. Tunc ego ad studiositatē
abi precor/ precor absiste/ tempus dispu-
tandi et tempus instruēdi. primū in scho-
la/ alterum in sermone. Sufficerit hacte-
nus tue importunitati paruisse/ noli ea q̄
rere que vel impossibilia sunt inuenēti vel
quesitu supuacua/ vel pro temporez loco
parum idonea. Redeat pmitte/ oratōnis
noſtre lāguidus iā et pene laſſus gressus
a celis ad terras/ a sanctis ad nos. a questio-
nibus ad morales eruditōes. quāq; nō
sine moralib; documētis multa quesiuer-
is. Ita studiositas ad se/ ego ad me re-
dū. Proutinus resumere cogitāli tres cō-
ſideratōes intermissas. Unā de incipien-
tibus. Alterā de proficiētibus. Tertiā de
perfectis/ fīm tres conditiōes cubiliū san-
ctorū/ in mundicia mollicie et quiete. qua-
lia loq̄tur vox prophetici carmis. Exulta-
bunt sancti in gloria/ letabūtur in cubili-
bus suis. Que fuerūt verba themat. et.

D Sequitur oratio. Attēdite ergo (ad vos
mibi sermo est o pueri) si ex deo estis ver-
ba dei audite. Letificate sanctos pudore
diabolo facite. Non sileo/ nō quiesco. sic
studebo loqui: vt a vobis intelligar. Ni-
hil loquar amplius nisi ad vos et pro vo-
bis o pueri/ habere partē vestrā in sermo-
ne/ illam nolite repellere. Si frequēter in
domib; vestris/ vt deceret/ instruēmi
ni de salute vestra/ et puritate vestri cubi-
culi quod est cōſcientia/ si diligēter incita-
remini ad amorem xpiane religiōis/ docen-
do sepe/ ad quid facti estis/ ad quid tendi-
tis/ in quo periculo dānatōnis estis/ ego
facilius dimittere vos et silerem. Dic
iam/ non sileo/ nō quiesco/ nolo q̄ in futu-
ro mordeatis nasum meū. quid admirā-
mini/ quid aspiciatis/ silueritis interim et
scietis que sit hec parabola. Date quartā
partē hore verbo dei et honori sanctorū/ et
saluti vestre/ qui nō vna; horam nō duas
sed dies integros/ sed hebdomadas/ fabu-
lis sepe datis. Aut certe recedant mali pu-
eri/ recedant discholi/ recedat perditū/ ma-
neant boni quib; loquar. Recedat inquā
nō teneo/ non impedio/ aduertā tamē
periculū si sine benedictōe finalē discesse-
rint. Denūcio vobis o pueri et adoleſce-
tes in genui/ denūcio vobis tria que serue-

tis circa cubiculū conſciētariū vestrarum
Lustodite cubiculū conſciētie vestre mū-
dum in vobis ut sitis mundicordes id est
mundi corde. Lauete ne p maliciā vestrā
cubiculū aliarum conſciētariū verbo ma-
lo vel opere deturpetis. Videlte demūz si
hec duo non seruaueritis. saltēm post im-
mūdicias lauate per luctū penitentie et cō-
fessionis. Sit in primis (o pueri) cubi-
culum conſciētievestre mūdum. vt tam re-
q̄ nomine pueri id est puri dicam. Esto-
te similes angelis dei/ similes innocētib;
atq; virginibus. Et dum ſciētiam queris-
tis/ attendite q̄ in maliuolā animā/ non
introib; ſapiētia/ nec habitabit in corpo
re ſubditō peccatis. Horret tale cubiculū
coinqūnatū ſedum. Nolite perdere mū-
diam innocētie. Notat enim Ambroſius
q̄ innoceția facilis cultoditū/ q̄ per
veram penitētiam ipſa iam perdiſta repa-
etur. Videlte ſpecula noua pulcra et nitida/ cito inſciūntur/ cito maculātur/ ſed tar-
dius emundātur. Talis est etas puerilis
atq; virginalis/ ſedatur/ ſceleriter et frangi-
tur/ tardius emundātur et ad integrum nū-
q̄ reparatur. Sed quid aget puer pro
cūſtodia mundicie conſciētie ſue? Dicaz
audite. Procuret ante omnia a parētibus
ſuis vt colloceſ apud magistrū bonū ſan-
ctūm pudicū incorruptū quod Oratius
marinū reputat. Alioquin ſi magiſter nō
ſit morosus/ et deuotus et de religione ſo-
licitus/ ipſe plus nocet frequēter morib;
puerorū q̄ proſit ingenij eorum ſicur de
Archiloco dictū est. Talis est lupus inter
pueros ouiculas/ non paſtor/ deſtructoſ
nō inſtructoſ/ corruptoſ/ nō correctoſ. **I**
Alteq; quod tu puer debes inq̄rere eſt bo-
na ſocietas. Doneo ſemel et bis īmo mil-
lesies reperies monere nō ſufficio. Declina
o puer a ſocietate puerorū et īmūdorū qua-
les teſte aplo regnum dei nō poſſidebūt.
Sūpſit idē apls a gētili poeta. q̄ corrū-
pūt bonos mores colloqa prana. Si col-
loqa q̄ne fortis ſortia. Tales ſi tibi den-
tur. accusa/ cuela. aut certe potiſ ſuge q̄ re-
mane. Nō mētēbaſ ꝑphēta dicens. Lūſcō
ſctū ſeris/ et cū querlo querteris. Et iterū
Habitauert int̄ gētēs et didicerūt ope eo-
rū. Et mericuſ Unica praua pec̄ inficit
oē pec̄. **C** Est alia ſocietas o pueri quā a
vob fugiēdā vñdo. Et q̄lis ē ita ſocietas/ et
mala creditē mībi malayalō/ et pessiā iſta ē

Sermo factus in solemnitate

demonis societas. Cur auditio miramur? Holite mirari quod verum est quod dicitur. aut certe miramini et cautele. Scitote quoniam demon manet habitat et iacet in lectis immundis malarum conscientiarum quando si ne labore sunt sine studio et in otio. tunc eos inducit cogitare vilia et turpia que verecum dum est non solum facere sed dicere. Hanc societatem nequissimam diaboli fugitote percoro pueri. Sed queritis intervulos forte et dicitis. Quomodo fugiemus? Audite beatum Hieronimum consilium. Semper aliquod boni facito. ne te diabolus inueniat oculos tuos. Et rursus Alma scientia scripturarum et carnis virtutum non amabis. Credite non mihi sed sapienti. Quia multa mala docuit ocositas. Ipsa puerula est doctrix immo seductrix que sufflat ignem furiosorum desideriorum carnaliu[m] aut venenam nutrit infelicis inuidie. Sciebat hoc Oratius dominus ait. Si non intendas studiis et rebus honestis. inuidia vel amore vigil torquebit. Dicit forsitan bicalquis ex pueris. Ecce p[ro]didi mundiciam cubiculam mei vel ex propria vel aliena malitia. quod mihi restat. quid superest? Pro posui iam et repeto. vide saltu[m] ne dederis causam in verbu[m] vel opere quod alius incubili conscientie sue maculeat. Hoc certe est officium diabolicius. perdere socios suos. illos secum ad damnationem trahere. Sufficiat tibi o quisque es immundus. damnatio tua parceret alterius. immo fame tue. immo vite proprieta sciretur. Logita per quatum potes iterum quoque atque iterum rebemeter recognita. quantu[m] displicet deo quam cum in se puerulus est et malignus. quantu[m] habet de periculo nunquam satissimandi plenarie puer ille qui causa est p[ro]ditionis tot animarum ex immundo facto suo. dum tamen sic virtus sicut mala scabies de uno ad aliud immo ad alios forte decem forte viginti. forte centum. forte mille. Ille autem qui causam primam dedit. quod poterit tot et tales ad bonum et ad mundiciam reuocare. quod poterit satisfacere. quod penitere? O si attenderet omnes. quod facilius est aliquem maculare et in lutu peccati proiecere. quod lavare. quod purgare. et a malo retrahere. Scit hoc inimicus noster ille dyabolus. procurat igitur tales ad iniuriam corruptiones et contagiosas feditates cognoscens difficultatem plene postea penitendi. Circa hoc debet esse magistro. sollicitudo principia. et ne

pueri maligni irrideant bonos et devotos sub appellacione hypocrita vel talium nominum. Tales non possent nimis acriter verberari. immo si non desistant debet exterminari ab omni consortio meliorum. Non parantibus qui sunt in maternis uteris suis focant aut allidunt. Sed quid fiet eis? quid ageret in inferno dominat ex malo aliis? non consortio vultis scire quid ageret? Vnde labunt acerrime per rabie tormentorum maleficentes illis et clamantes. Vnde ve tali per quem ego dominatus suis maledictus sit in eternum per quem crucior in hac flamma. Narrat autor libelli de disciplina scholastica quod filius quidam nobilis ciuis romanus qui consenserat misere et immude iuuentute sua. dum diceret ad patibulum ad mortem sequebatur pater suus flens. Videlicet eum filius suus quesiuit et oscularet proximum suum. pater approximauit. sed filius loco osculi momordit sibi nasum et erasit. Dum alij culparent et mirarentur exclamauit. O pater tu me suspendis tu me interficias. si enim dum me iuuenes (ut debueras) correris. ego non venissem ad hanc mortem in honestam. Hoc est o pueri quod a non notaui. quod neque ego neque alij dum predicamus neque magistri principue debemus vos dimittere quin moneamus et corrigamus vos ne postmodum mordeatis nos nostros. Hoc dicebat quedam pia mater pueri suis. Ego taliter vos corrigam quod non mordebitis nam meum. Hoc habetur in libro de apibus. ca. xxx. Legi quendam magnum virum narrantem de se ipso quod habuerat unum iuuenem nobilem pudicum et castum in principio sed per maliciam. unum magistri sui fratre seductus et pluries monitus noluit tandem defistere sed plus obediebat magistro illi in criminis pessimo. quod amicis suis erat deo. Quid euenit. Audite rem horrem. Venerat amici illius pueri in magna pompa visitare eum. et dum post cenam retractis omnibus ad camera ornatas dum puer esset in lecto suo cepit horribiliter clamare et plangere. venerant ad eum servatores sui et amici et dum nescirent cur clamaret nec dicere vellet. adiuvatus est de canonis ecclie et alij canonici. canticus illevenit resedit ad lectum clamatis suadet profite ri peccata. hortatur ut confidat in deo non in homine. Hec cum decan fortiter ei diceret tandem puer eum audiens insperat.

terribilibus oculis dicens. Veilli q̄ me seduxit. Ad quid ad quid sup mediunū auxiliū innucabo. Ecce iā video apertum infernū. video p̄sentes demones paratos me rapere. Et cum om̄es vt se poti⁹ signa ret inclamarēt signa te puer Ille quasi nihil aduertens clausit oculos. et auertit faciem. et cum duris et miserabilibus vocib⁹ miserā animā exhalauit Intellectis ne hoc exemplū terribile o pueri. Ad auditū eius nonne toti tremuistis. Nunqđ nunc vos etiā peniteret penitet estimo. Sz gaudete vos qui boni estis. Aliqd igitur audire nō pīgeat. Peto te o puer. si quis induceret te ad comedendū carnes per totam q̄dragesimā et in die veneris sancta/ quid dices: nōne repelleres eum valde velociter cū cachinno? Nonne ostēderes digito dicens. Videlicet q̄s malus est iste q̄s querens qui talia mihi dixit. Et ipse bene miser. Et ego tibi securus affirmo: q̄ peiores sunt et p̄ ei⁹ faciūt illi de quib⁹ loquor qui alios inducunt ad immūndiciā conscientiarū suarū quā si facerēt comedere carnes in die veneris sancta. Holo plus spēcificare. quia qui culpabilis est intelligit. qui nō est culpabilis nō egēt ut intelligat nisi forte ut caueat Denuncio vobis o pueri. fugite tales immūdos et plus fugite. plus horrete. plus odite q̄s si quereret interficere corpus vestrum cultello euagia to vel male strangulare. Plus est anima q̄s caro. et vita spiritus q̄s corporis. Accusate tales immō vi repellite. spuite cōtra eos in facie. clamate cum beato Bernardo. ad latrones ad latrones ad ignem ad ignem. Postremo si tu puer non seruasti mundiciā conscientie in te nec in alijs/ saltē p̄eiteat te/ recurre ad lotricē optimā sc̄z ad luctum. Nihil est magis diaboliciū. nihil ita displicens deo q̄s post culpā nolle penitere humanū est peccare diabolus cum in peccatis p̄seuerare. Sed dices ad quid peniterē et lauare me video fragilitatem meā. ego protin⁹ statim iterū māculabor. Holi sic estimare frater. sed fac qd̄ debes et quod p̄cipit deus succurret ipse. tandem miserebis et sanabit quid scis quādo morieris et quomodo. Quid si morte subita si repētina. Quero a te si laues manus tuas si vestes lineas. R̄ndeabis ita uo vel lauare facio Quero p̄tere si post lotionē iterum maculant. Respondebis

ita Lectū igī conscientie tue cur nō simili ter emūdabis et si sordida sit posterius. Sic tibi precor cōscientia tua carior q̄s camisia. Holi propter timorē futuraꝝ macularū dimittere purgare presentes et angere. Post penitentiā crede mihi et minus erit de sordibus et minus adhærebit et facilis abluetur Dices rursus. O q̄ modo talia tam feda/tā turpia peccata dicērē homini viuēti. homini sacerdoti. Quid diceret quid fieret. Plane diceret. Parcat tibi deus. et te diligenter et celaret. Si tantū times sacerdotē cur nō amplius deum om̄ia videntē immō totā curiā celestez semp̄ presentē. Si times sacerdotem bonū discretū et solum. cur nō magis times socios pueros indiscretos qui nū bil celare sciunt nisi quod nesciūt. et nisi cui et q̄liter quid deberēt reuelare. Quid meli⁹ est vel ut dicas nūc peccata tuavni vel q̄ exponātur in morte tua. vel etiā in vita quādo q̄s/omniū aspectui. Nonne facilius est hominib⁹ peccata p̄siteri q̄s cū desmonib⁹ sine vlla miseratōe torqueri. Si dictū est tam fetidū tā horridū et abomīnable plenū factū obsecro quale putabīt. At si dices vellez bene facere. velle esse mundus in cōsciētia velle abstinentē a peccatis. sed neq̄o. Holi frater dicere nequeo sz nolo. Lerte potes. sed nō vis iuuare te. Quomō iuuare. Pr̄io fugiendo ocium. fugiendo malū consortiū. deniq̄ orādo et conuertēdo te ad aliquē sanctoz. specialit ad illam sanctarū sanctā. p̄cutiendo pect̄ etē plo Hieronimi et dicendo. sancta virgo virginū ora p̄ me. adiuua me. mitte auxiliūz refugiēti ad te. Deniq̄ exēplo anthoniū et hilariōis adolescentū increpa diabolū in ipa temptatōe tua q̄si p̄ntem. et dic ei. Psi de te et de temptatōe tua miser diabole Ecce ego nō obedio tibi Plurime sunt tales doctrine p̄ mundicia cubilis. p̄rie cōsciētia seruanda. inter q̄s posuim⁹ bonaꝝ societatē magistri et socioꝝ et famuloz. occultatōem in bono studio et orōe. Fatigabo vos nō amplius o pueri. Sit tandem nostri finis sermonis in oratōe ad deum et sanctos sanctas q̄s omnes. ut taliter paramus hic cubilia conscientiarū nostrarū in mundicia. molliciet quite per grām. q̄ eorum consortes effecti exultemus et letemur in eisdem cubilibus nostris per gloriam. Amen. Finis.